

Moise cel blând și nevoia lui Dumnezeu de pocăință

24 aprilie 2004

Gili Cârstea

Într-un articol recent din "Spectrum," un adept înfocat al "open view" încearcă să convingă elita teologiei adventiste că Dumnezeu este "deschis" la schimbare, că nu vede dinainte evenimentele și reacționează la situații de urgență mai "uman" decât ne place nouă să credem.

Spre a susține acest concept, el oferă un exemplu care se dorește a fi clasic pentru concepția despre un Dumnezeu "deschis." El folosește episodul cu vițelul de aur, pe care Aron l-a oferit poporului în lipsa lui Moise, plecat pe munte la întâlnirea cu Dumnezeu. Văzând orgia care se petrece în vale, Dumnezeu reacționează violent, cerând lui Moise să-L lase în pace, deoarece are ceva de făcut: "Mânia Mea are să se aprindă împotriva lor și-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare." Moise intervine în favoarea poporului, se roagă, aduce argumente foarte plauzibile, la care Dumnezeu Se potolește și renunță la dorința criminală care Îl orbise o clipă.

Pe asemenea raționamente se bazează acești teoreticieni moderni spre a ne convinge că Dumnezeu nu cunoaște viitorul în detaliu, fiind astfel luat prin surprindere de reacțiile imprevizibile ale copiilor Lui cu voință liberă. Ei par să creadă că Moise era mai rațional și mai echilibrat emoțional decât Dumnezeu, care avea nevoie de cineva care să-L cheme la pocăință.

Pentru noi, detaliile acestui episod produc o imagine complet diferită. Dumnezeu spune lui Moise: "Poporul tău pe care l-ai scos din țara Egiptului." Moise înțelege bine situația. El spune lui Dumnezeu că poporul acesta nu este al lui și nu l-a scos el din țara Egiptului. Moise înțelege principiile mării controversate, iar Dumnezeu face din acest caz o priveliște pentru universul prins în procesul lui Dumnezeu.

Moise, prietenul lui Dumnezeu, știa bine regulile neprihănirii care operează în regatul păcii. El înțelegea bine că violența nu este o soluție contra rebeliunii. Potopul nu produsese o generație sfântă. Sodoma nu produsese un neam neprihănit. O soluție violentă nu are șanse să producă un neam ascultător din sămânța lui. Moise Îl cunoștea bine pe Prietenul lui. De aceea are curajul să se opună deschis propunerii lui Dumnezeu.

Universul privește uluit cum un om păcătos stă în picioare, afirmând în fața lui Dumnezeu principiile neprihănirii: “Nu, Doamne, Tu nu obișnuiești să procedezi așa, departe de Tine să Te mîni pe un popor întreg. Știu că inima Ta este îndurerată doar la gândul că trebuie să ne lași pe drumul nostru.”

Iar Dumnezeu parcă răspunde privitorilor la această scenă: “Iată un om care înțelege principiile mării controversate, un prieten dispus mai degrabă să piardă el viața veșnică, decât să sufere frații lui. Așa ceva aștept Eu din partea tuturor copiilor Mei, un asemenea spirit va clădi o eternitate de neprihănire, pace și libertate.”